

ازدواج اینترنتی؛ ازدواج پرخطر

در دنیای مدرن و پرسرعت امروز، بسیاری از افراد از طریق اینترنت و سایت‌های همسریابی، شریک زندگی خود را جست‌وجو می‌کنند و می‌خواهند در اندک زمانی به یار دلخواه برسند.

در دنیای مدرن و پرسرعت امروز، بسیاری از افراد از طریق اینترنت و سایت‌های همسریابی، شریک زندگی خود را جست‌وجو می‌کنند و می‌خواهند در اندک زمانی به یار دلخواه برسند. این نوع آشنایی، بسیار آسان است، اما آیا می‌توان با این روش به عشق واقعی و با دوام دست یافت و آیا ازدواج‌هایی که بر پایه آشنایی اینترنتی و از طریق سایت‌های همسریابی صورت می‌گیرد، پایدار خواهد بود؟ برای رسیدن به پاسخ معقول باید مفهوم عشق واقعی و عمیق و همچنین زندگی پایدار بین زن و مرد را بررسی کرد و این که آیا در قرارهای اینترنتی چنین مهر و محبتی پیدا می‌شود؟

عشق واقعی برای داشتن زندگی مشترک مناسب

فعالیت واقعی و عمیق انسان در هر زمینه موجب رفاه و تعالی و بالندگی در او می‌شود و می‌تواند شخصیت او را شکل دهد و اثری طولانی روی زندگی‌اش داشته باشد، اما فعالیت سطحی، علاوه بر این که محدود و گذراست، اگر بیش از حد به آن پرداخته شود، پیامدهای منفی در زندگی انسان به وجود می‌آورد. برای تشخیص تفاوت پدیده‌های عمقی و سطحی در قلمرو عاطفه و محبت باید بین شدت علاقه و عمق آن تفاوت قائل شد. البته این تمایز را مرد و زن به‌ندرت درک می‌کنند که بسیاری مواقع مشکل‌ساز می‌شود. شدت علاقه در یک لحظه پدیدار می‌شود و خیلی زود از بین می‌رود و می‌توان از آن به احساس شهوانی تعبیر کرد، اما عمق علاقه طولانی است و تجربه آن، فرد را به رشد و بالندگی می‌رساند.

سایت‌های اینترنتی و ازدواج پایدار

هرکس برای انتخاب همسر مناسب باید روی ویژگی‌های شخصیتی و ارزش‌های فرد مورد نظر متمرکز شود و مناسب‌ترین فرد را انتخاب کند. سایت‌های همسریابی به کاربران خود وعده دو اقدام مهم را می‌دهند: اول این که به افراد کمک می‌کنند تا گزینه‌های بسیاری برای انتخاب داشته باشند و دوم این که ازدواج آنها طولانی و بادوام خواهد بود. در مورد وعده اول، شکی نیست که درست می‌گویند. این سایت‌ها با تبلیغات و ترفندهایی که به کار می‌برند، می‌توانند تعداد بی‌شماری از افراد جویای همسر را به سمت خود جذب کنند. بنابراین هرکس، گزینه‌های بسیار زیادی در اختیار خواهد داشت و می‌تواند ظاهراً کسی مطابق میل خود را بیابد، اما درخصوص وعده دوم تردید بسیاری است و جای بحث و گفت‌وگو دارد. در این خصوص کارشناسان و مشاوران خانواده بسیار هشدار داده‌اند. دکتر مصطفی تبریزی، متخصص مشاوره و روان‌درمانی می‌گوید: اگر افراد بخواهند تنها به‌وسیله ارتباط و گفت‌وگوی اینترنتی، همسر آینده خود را انتخاب کنند، هرگز شناختی نسبت به هم پیدا نمی‌کنند. مشاوران خانواده تحت هیچ شرایطی به افراد توصیه نمی‌کنند که تنها با تکیه به اطلاعات اینترنتی برای خود زوج پیدا کنند. این کارشناس ادامه می‌دهد: فردی که در اینترنت دیده می‌شود، می‌توان به کوه یخی که در اقیانوس قرار دارد و تنها بخشی از آن بیرون است، تشبیه کرد. ما فقط همان قسمت اندک را می‌بینیم و قسمت‌های زیرین آن از دیدمان پنهان می‌ماند. بنابراین آشنایی اینترنتی برای انتخاب همسر کافی و جالب نیست. تبریزی توصیه می‌کند: افراد برای انتخاب همسر باید آشنایی نزدیک داشته باشند و در عین حال، خانواده‌های یکدیگر را از نظر مسائل فرهنگی و روابط اقتصادی بشناسند و دو نفر بررسی کنند که آیا از لحاظ خانوادگی با یکدیگر سنخیت دارند یا خیر. در غیر این صورت ازدواجشان موفق نخواهد بود.

طلاق یا زندگی پر از عذاب

دکتر افسانه وکیلی، روان‌شناس، مدرس دانشگاه و مؤسس مرکز مشاوره مهر درخصوص رواج این سایت‌ها می‌گوید: در چند سال اخیر، سایت‌های همسریابی بسیار رواج پیدا کرده‌اند و افراد برای پیدا کردن فرد مناسب خود در این سایت‌ها ثبت‌نام می‌کنند. این افراد معمولاً اطلاعات صحیحی درباره سن، وضعیت تحصیلی، شرایط خانوادگی و اقتصادی و این قبیل موارد به یکدیگر منتقل نکرده و براساس همین اطلاعات نادرست، ارتباطی کاملاً مجازی و غیرواقعی برقرار می‌کنند. وقتی این ارتباط ادامه پیدا می‌کند، وابستگی عاطفی بین آنها ایجاد می‌شود و پس از ایجاد وابستگی، کم‌کم به فکر آشنایی بیشتر و در نهایت ازدواج می‌افتند و در این شرایط، خانواده‌های خود را در جریان قرار می‌دهند. برخی افراد ممکن است اطلاعات غلطی را که داده‌اند، اصلاح کنند اما برخی دیگر چنان درگیر روابط احساسی می‌شوند که نمی‌توانند حقایق را بگویند یا ارتباط ایجاد شده را قطع کنند و با همان اطلاعات غلط با یکدیگر ازدواج می‌کنند. این ازدواج برپایه رابطه احساسی صورت می‌گیرد و وقتی از لحاظ عقلانی، دختر و پسر متوجه تفاوتشان می‌شوند، زندگی‌شان به مخاطره می‌افتد.

تبریزی نیز می‌گوید: آن بخش از ناشناخته‌های شخصیتی افراد که در ارتباط اینترنتی مشاهده نشده، ناسازگاری زناشویی به وجود می‌آورد که منجر به جدایی می‌شود و اگر برخی افراد هم از طلاق وحشت داشته باشند و به خاطر حرف مردم طلاق را انتخاب نکنند، عمری را با ناراحتی سپری خواهند کرد.

علت رواج ازدواج اینترنتی

تبریزی درخصوص این که چرا جوانان برای یافتن همسر سراغ سایت‌های اینترنتی همسریابی می‌روند، معتقد است: از

آنجا که امکان ارتباط بین دخترها و پسرها بسیار کم است و افراد در مکان‌های بسیار محدود می‌توانند یکدیگر را ببینند و بشناسند، ناچار به راه‌هایی متوسل می‌شوند که از آن راه بتوانند با افراد بیشتری آشنا شوند و از میان این افراد، انتخاب معقول خود را پیدا کنند. وکیل علاوه بر دلیل فوق، دلایل دیگری را نیز برمی‌شمارد، از جمله این‌که: روش معرفی سنتی که قبلاً افرادی، خانواده‌های دختر و پسر را به یکدیگر معرفی می‌کردند، بسیار کم شده است. در شهرهای کوچک هنوز این روش رواج دارد، اما در شهرهای بزرگ این اتفاق کمتر می‌افتد. مساله دیگر این که افرادی که به این شکل آشنا می‌شوند، در مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی بسیار ضعیف و آدم‌هایی کمرو هستند. آنها نمی‌توانند همسر مناسب خود را پیدا کنند یا بتوانند با او صحبت و ارتباط برقرار کنند. از آنجا که آنها در ارتباط اینترنتی صرفاً با تایپ مشخصات سروکار دارند و بیشتر از طریق گپ اینترنتی رابطه شکل می‌گیرد، راحت‌تر می‌توانند با فردی در دنیای مجازی ارتباط برقرار کنند. البته همین افراد به دلیل فقدان مهارت اجتماعی و ارتباطی، بعدها در زندگی زناشویی به مشکل برخورد کرده و نمی‌توانند احساسات و افکار خود را بازگو کنند.

سرعت در همسریابی

برخی کارشناسان، علت افزایش علاقه به آشنایی اینترنتی را سرعت موجود در دنیای امروز می‌دانند. در حقیقت، سرعت فضای مجازی و سایبری بسیار بیشتر از فضای واقعی است و انسان امروز، معتاد سرعت و قرار گرفتن در برابر سیلی دائمی از اتفاقات در جامعه سایبری می‌شود و از این که برای کار و فعالیت زندگی وقت بگذارد، بیزار است. او که دنبال تغییرات با سرعت زیاد است، حتی دوستی و مهر و محبت و همسر آینده خود را هم می‌خواهد از طریق اینترنت و در کمترین زمان ممکن پیدا کند، اما متأسفانه فراموش کرده برای داشتن عشق و علاقه عمیق به فردی که قرار است شریک و همدم زندگی‌اش شود، به وقت و زمانی کافی نیاز دارد. یکی دیگر از معایب ملاقات اینترنتی این است که هرکس ممکن است ملاقات‌های اینترنتی متعددی داشته باشد تا به اصطلاح بتواند افراد دیگر را نیز بررسی و شناسایی کند. ادامه دادن چنین رفتاری نه تنها جلوی علاقه‌مند شدن افراد به یکدیگر را می‌گیرد، بلکه نمی‌تواند به داشتن رابطه طولانی منجر شود، چرا که آنها به این نوع قرارها معتاد شده و مدام دنبال گزینه‌ای بهتر از قبلی هستند. استمرار برای پیدا کردن یک فرد ایده‌آل و مطلوب‌تر از قبلی، خطر بسیار بزرگی برای فرد محسوب می‌شود و حتی اگر با فردی وارد رابطه‌ای شود، ممکن است نتواند از عادت بد خود دست بردارد و بازهم در اینترنت به دنبال دوست باشد. نتیجه این که به وسیله اینترنت می‌توان با بی‌شمار افراد ارتباط برقرار کرد، اما هرگز نمی‌توان درگیر یک رابطه سالم عاطفی و بادوام شد.

نادیا زکالوند